

ПРАВО ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В СФЕРІ СПОРТУ ТА ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Спортивне право вже давно набуло важливого значення для управління спортом, в основному завдячуючи проникненню комерції в сферу спорту та завдяки розширенню сфери професійного спорту.

Спортивні правовідносини – це відносини, які несуть у собі права та обов'язки (юридичні) суб'єктів цих правовідносин, які ведуть спортивну, фізкультурну та оздоровчу діяльність керуючись нормами спортивного права. В сучасній світі дуже багато спортсменів мають рекламні контракти з компаніями, чию продукцію або послуги вони рекламують на своєму одязі, або на спортивному інвентарі (обладнанні), завдяки чому отримують дохід.

Тому, право інтелектуальної власності в сфері фізичної культури та спорту набуло досить великого значення. Сучасне українське законодавство досить опосередковано визначає перелік об'єктів інтелектуальної власності, які можуть бути використані в процесі здійснення спортивної діяльності. Цими об'єктами можуть бути: символи спортивного змагання, назва заходу, аудіо-відео трансляції спортивних заходів, фотографії спортивного заходу, рекламна та сувенірна продукція. Досить серйозною проблемою в спортивній діяльності є використання торгового знаку (товару або послуги), що використовується в спортивній атрибутиці та спортивній символіці, тому ще це стосується питань бізнесу, а отже і отримання доходів від використання торгового знаку.

За кордоном існує проблема патентного рейдерства. Його сутність полягає в тому, що рейдери використовують товарний знак законного власника, який дуже схожий на товарний знак законного власника, який його зареєстрував першим. Патентні рейдери також реєструють свої торгові знаки які дуже схожі на інші популярні торгові знаки, які вже давно стали популярними, та приносять дохід своїм власникам. Патентна рейдерство, також шкодить власнику основної оригінальної торгової марки, шляхом використання довіри споживача продукції або послуги. Треба адаптувати сучасне українське законодавство до потреб сучасної світової економіки, особливо у сфері інтелектуального права.

Сучасна нормативно-правова складова у сфері спорту та в сфері інтелектуального права досить відстає від сучасних світових тенденцій. В таких обставинах дуже важко, а іноді і неможливо впроваджувати

належну правову охорону права інтелектуальної власності в сфері спорту та фізичної культури, а також реалізовувати захист прав власників інтелектуальної власності у суді під час розгляду судових спорів.

Список літератури

1. Про фізичну культуру і спорт: Закон України від 24.12.93. Відомості Верховної Ради. 1994. № 14.

*Науковий керівник: Іван ВРЖЕСНЕВСЬКИЙ,
канд. з фіз. вих. та спорту, доцент*